

MAGYARORSZÁG

IFRC Integrációs és Inklúziós Keretrendszer

OKTATÁS MAGYAR VÖRÖSKERESZT

Annak biztosítása, hogy a fiatalok és felnőttek egy új országban hozzáférjenek az oktatáshoz, kulcsfontosságú a hosszú távú foglalkoztathatóság és a társadalmi-gazdasági beilleszkedés szempontjából. Emellett segít önbizalmat és önállóságot építeni, előmozdítja a kulturális párbeszédet, és hozzájárul a társadalmi kohézió, valamint a hovatartozás érzésének kialakulásához.

Az iskolán kívüli tanulási tevékenységek és a gyakorlati támogatás biztosításával, amelyek segítik az embereket a közoktatási szolgáltatásokhoz való hozzáférésben, a Nemzeti Társaságok kulcsszerepet játszhatnak az integráció és a befogadás támogatásában mind rövid, mind hosszú távon. A fiatalokkal való korai kapcsolatteremtés lehetőséget teremt arra is, hogy azonosítsák a lehetséges kockázatokat, illetve a további szolgáltatások és támogatások iránti igényt.

Összefoglaló

A „Menedékkérők, menekültek és lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek integrációjának támogatása Magyarországon, Lettországon, Litvániában és Romániában” című program részeként – amelyet a Svájci Államtitkárság a Migrációért (SEM) finanszírozott, és amelynek célja, hogy az oktatásra, a társadalmi kohézióra és a szakmai fejlődésre összpontosítva segítse a menekülteket abban, hogy aktív tagjaivá váljanak a társadalomnak, ezáltal megalapozva a fenntartható integrációt – a Magyar Vöröskereszt felzárkóztató foglalkozásokat kínált az Ukrajnából elmenekült emberek számára, hogy elősegítse beilleszkedésüket a magyar közoktatásba.

Tantárgyspecifikus korrepetálással és nyelvi támogatással segítve a diákokat abban, hogy elérjék magyar társaik szintjét, és anélkül folytathassák tanulmányaikat a közoktatásban, hogy lemaradnának, 2024 márciusa és 2025 júliusa között több mint 420 fő vett részt a foglalkozásokon.

A foglalkozások sikeressége és a folyamatos igény miatt a Nemzeti Társaság a szolgáltatást további vármegyei szervezetekre is kiterjesztette.

Vészhelyzettől az integrációig

Amikor 2022-ben eszkalálódott az ukrain nemzetközi fegyveres konfliktus, Magyarország hirtelen nagy menekülthullámmal szembesült. Akkoriban a legtöbb család számára Magyarország csak átmeneti állomás volt, ahol rövid időre megálltak, mielőtt továbbindultak volna.

A Magyar Vöröskereszt gyorsan reagált, mozgósította vármegyei kollégáit és önkénteseit, hogy vészhelyzeti segítséget nyújtson az újonnan érkezőknek – élelmiszert, szállást és alapvető információkat biztosítva számukra.

„Kezdetben a vármegyei szervezeten belül arról beszéltünk, hogyan kezeljük az összes feladatot” – emlékszik vissza dr. Baracska Józsefné, a Magyar Vöröskereszt Zala vármegyei szervezetének igazgatója. – „Hogyan biztosítjuk a lakhatást? Hogyan segítjük az érkezőket a pályaudvaron? Minden nap új kihívásokkal, új meglepetésekkel és új feladatokkal szembesültünk.”

Ahogy telt az idő, hetekből majd hónapok lettek, egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy sok család számára Magyarország lehetőséget jelent arra, hogy közel maradjanak Ukrajnához, és biztonság esetén gyorsan visszatérhessenek. Számukra Magyarország lett az a hely, ahol végül hosszabb távra berendezkedtek.

Ez alapvető szemléletváltást igényelt a Vöröskereszt munkájában. Bár a sürgősségi segítségnyújtás továbbra is kulcsfontosságú maradt, egyre nagyobb hangsúlyt kellett fektetni a gyakorlati integráció és a befogadás támogatására, hogy a családok újjáépíthessék az életüket.

Az oktatás gyorsan a legfontosabb kihívások egyikévé vált. „Az egyik legnagyobb kihívásnak a fiatalok beilleszkedését láttuk az új, magyarországi iskolákba” – mondja dr. Baracska Józsefné. „Ez egy olyan terület volt, ahol mindenképpen szeretnénk volna segítséget nyújtani.”

Oktatási támogatás

A Magyar Vöröskereszt számára az oktatási programok nagyrészt ismeretlen területnek számított. „A menekültek integrációját segítő oktatási tevékenységek korábban nem igazán tartoztak a nemzeti társaságunk tevékenységi körébe” – magyarázza Bosák Ildikó Bettina, a Magyar Vöröskereszt menekültügyi szakterületének szakmai vezetője. „Amikor az emberek először érkeztek Ukrajnából, elsősorban a sürgősségi segítségnyújtásra koncentráltunk. Ahogy azonban egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy Magyarország nem csupán tranzitország, és sokan hosszabb távon is itt maradnak, elkezdtük kialakítani az integrációs programunkat – amelynek az oktatás is szerves része kellett, hogy legyen.”

Bettina és csapata felismerték, hogy az oktatás nem csupán az iskolai eredményekről szól; a fiatalok és családjaik számára az integráció alapját jelentheti. „Ha a gyerekek lemaradnak vagy nem fejezik be a tanulmányaikat, az hatalmas hátrányt jelent számukra” – mondja Bettina. „Ha járhatnak iskolába, találkozhatnak és barátkozhatnak azonos korú magyar gyerekekkel, akik ugyanabban a közösségben élnek, az hatalmas változást jelent az életükben. Az oktatás befejezése jobb lehetőséget biztosít számukra, amikor munkát keresnek.”

Kezdetben sok ukrán gyermek továbbra is az otthoni iskolájuk online oktatásán vett részt. Ahogy azonban egyre világosabbá vált, hogy a családok hosszabb ideig maradnak, a Vöröskereszt helyi munkatársai elkezdtek segíteni a szülőket gyermekeik magyarországi iskolai beiratásában, és elkísérték őket az iskolai vezetőséggel tartott találkozókra, hogy segítsenek leküzdeni a nyelvi és bürokratikus akadályokat.

TIPP

A rugalmasság, valamint a családok bevonása az időpontok, helyszínek és a program tartalmának kialakításába kulcsfontosságú volt annak érdekében, hogy az emberek részt tudjanak venni, és motiváltak legyenek a részvételre.

Amennyiben lehetséges, a támogatást érdemes már azelőtt megkezdeni, mielőtt a tanulók átlépnének az új iskolai környezetbe, hogy előre felkészülhessenek a változásra.

A Vöröskereszt ezután elindított egy oktatási felzárkóztató pilot projektet, hogy segítse a diákok átmenetét az új magyar iskolákba. „Egy kis pilot projekttel kezdtünk, és erre építettünk tovább” – magyarázza Bettina. „Készítettünk egy kisebb igényfelmérést, amely alapján a gyermekek életkora és szükségletei szerint alakították ki a felzárkóztató órákat. Az órák megszervezése és lebonyolítása nagyon sokat segített a bizalom kiépítésében a helyi szervezeti egységek és a családok között.”

Két rendszer összekapcsolása

Ezeknek a felzárkóztató óráknak több célja is volt:

- Segíteni a gyerekeket, hogy alkalmazkodjanak a magyar iskolai szokásokhoz és a tantervi különbségekhez.
- Kiegészítő tanulmányi támogatást nyújtani a hiányosságok pótlására.
- Kulturális orientációs és pszichoszociális elemek beépítése a jóllét erősítése érdekében.

Az órákat tudatosan rugalmasra terveztük, így a csoportok létszáma a jelentkezők számától függően pár fős kis csoportoktól akár 15–20 fős létszámig változott. A foglalkozások elsősorban a magyar tananyag azon részeire fókuszáltak, amelyek az ukrán iskolákban nem szerepelnek, emellett pedig gyakorlati, mindennapi élethez kapcsolódó témákat is érintettek, például a Magyarországon való mindennapi életet. „Beépítettük az órákba a mentális egészség és pszichoszociális támogatás (MHPSS) elemeit is, ami rendkívül fontos” – jegyzi meg Bettina.

Az oktatási foglalkozások gyorsan hidat képeztek a családok és a Vöröskereszt között. „A gyerekek iskolához való hozzáféréseinek támogatása egy nagyon hasznos, kézzelfogható lépés volt” – mondja Bettina. „Ez segített a bizalmi kapcsolat kialakításában az ukrán családok és a helyi vármegyei szervezetek között.”

Ahogy a bizalom erősödött, a szülők egyre több egyéb nehézséget is megosztottak, az iskolai elhelyezéssel kapcsolatos problémáktól egészen az integráció szélesebb körű kihívásaiig, például a lakhatás vagy a szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén. Ez a mélyebb kapcsolat lehetővé tette a Vöröskereszt számára, hogy átfogóbb módon reagáljon a családok igényeire.

A szülőket és a tanulókat is bevonták a program alakításába folyamatos konzultációk révén. A foglalkozások helyszínein ötletládákat helyeztek el, és rendszeres megbeszélések révén a résztvevők igényeihez igazították az időpontokat, helyszíneket és a tartalmat. „A szájhagyomány nagyon

DIANA

Eredetileg az ukrán Cserkasziból származik, Diana most Kelet-Magyarországon él három fiával.

„Amikor a konfliktus eszkalálódott, Magyarországra jöttünk, és azóta is itt vagyunk.

A legkisebb fiam óvodás, a középső első osztályos, a legidősebb pedig harmadikba jár.

Jól boldogulnak az iskolában. A legkisebb még nem tanul magyarul, de a két nagyobb már egészen jól halad.

A középső fiam itt járt óvodába, és már az iskolakezdéskor alapvető magyar nyelvtudással rendelkezett – ő és az idősebb testvére már elég jól beszélnek és írnak magyarul.

A Vöröskereszt tanára hetente egyszer jön. Csak magyarul beszél a fiúkkal, és különféle tevékenységeket talál ki számukra.

Ez különösen hasznos volt a nyári szünet alatt, hogy biztosan gyakoroljanak és tanuljanak.

Általában egy órát olvasnak és írnak, majd egy második órában játékokkal és kézműves tevékenységekkel folytatják, hogy szórakoztató maradjon.

Óra után beszélgetek a tanárral, és ő is beszél a fiúkkal arról, mi lenne hasznos számukra, és mit szeretnének csinálni legközelebb.

A két legidősebb most már a hagyományos magyar iskolában tanul, sikerült barátokat szerezniük magyar gyerekekkel, és éppen most velük játszanak.

Nagyon hálás vagyok minden segítségért, amit a vármegyei szervezet biztosított, a migrációs státuszunkkal kapcsolatos információktól kezdve, a gyerekeknek tartott órákig, egészen a tanácsokig, például hogy hová vigyem a fiúkat sétálni. Nagyon hasznos volt, hogy számíthattunk a támogatásukra.

Édesanyaként a legfontosabb számomra, hogy boldogan lássam a gyerekeket, és hogy jól beilleszkedjenek az iskolába. Ha ők boldogok és jól alkalmazkodnak, én bármihez képes vagyok alkalmazkodni.”

erősen ösztönözte, hogy még többen csatlakozzanak” – mondja Bettina. „Amint egy család gyerekei elkezdtek járni és hasznosnak találták az órákat, elterjedt a hír, és egyre több család csatlakozott.”

A program kibővítése

A pilot projekt sikerének köszönhetően a program bővült, különösen az ukrán határhoz közeli területeken, ahol a legnagyobb volt az igény. Ma már az oktatási támogatás jól bejáratott tevékenységnek számít, amelyet a Vöröskereszt országszerte nyújt, és a helyi vármegyei szervezetek ott tartanak foglalkozásokat, ahol szükség van rá.

A növekedés egyik kulcsfontosságú tényezője a képzett, kétnyelvű tanárok alkalmazása volt – köztük több olyan is, akik maguk is Ukrajnából menekültek. „Lehetőségünk nyílt munkát adni több olyan embernek, akik Ukrajnában tanárként dolgoztak, és biztonságot keresve érkeztek Magyarországra – az ő tudásuk pontosan az volt, amire nekünk szükségünk volt” – magyarázza Bettina.

Ez a megközelítés nemcsak a nyelvi támogatást biztosította, hanem hasznos, szakmájukhoz illeszkedő munkalehetőséget is nyújtott a lakóhelyüket elhagyni kényszerült szakembereknek. Emellett hozzájárult a kulturális megértéshez, és erősítette a tanárok és családok közötti kapcsolatot is.

„A hatóságok és az iskolák valóban támogatóak voltak, és elégedettek az eredményekkel” – teszi hozzá Bettina. „Végső soron azért, hogy megkönnyítettük az új diákok beilleszkedését az iskolákba, az ő munkájukat is sokkal egyszerűbbé tettük.”

A terepen

A kelet-magyarországi határhoz közeli Tuzséron, a keleti határ közelében fekvő településen, továbbra is folytatódik az oktatási támogatás a helyi munkatársak és önkéntesek elkötelezett munkájának köszönhetően.

TIPP

Fontos volt egy felmérés elvégzése annak érdekében, hogy megértsék a szolgáltatás nyújtásának gyakorlati feltételeit, beleértve a szükséges humán erőforrásokat is, így biztosítva egy olyan szolgáltatás megvalósítását, amely megfelel az igényeknek, ugyanakkor a területi szervezetek kapacitásán belül marad.

OKSANA

Oksana két lányával és három fiával 2022-ben költözött Magyarországra. Azóta a Vöröskereszt önkéntese lett, kulturális közvetítőként dolgozik a Vöröskereszt kirendeltsége és az ukrán közösség között.

„Amikor először Magyarországra érkeztünk, kaptunk némi segítséget a Vöröskeresztől, de akkor váltunk igazán aktívan résztvevővé, amikor elkezdték szervezni a gyerekeknek szóló programokat és a felnőtteknek tartott nyelvórákat.

Bementünk a központba, az önkéntesek vigyáztak a gyerekekre és játszottak velük, én pedig addig részt tudtam venni a magyarórákon.

Azóta több programot is szerveztek a gyerekeknek, például halloween-i, karácsonyi és húsvéti ünnepeket, de pótórákat is.

Nehéz volt részt venni az oktatási foglalkozásokon, mert a családi időbeosztást nem mindig könnyű összeegyeztetni, de a gyerekeim kéthetente elmentek.

Mindenképpen segítette őket az iskolai munkában, és az iskolán keresztül barátokat szereztek, valamint jobban be tudtak kapcsolódni abba az életbe, amely a faluban zajlik, ahol élünk. Ennek következtében pedig több emberrel találkoztak és új barátokat szereztek.

Nagyon örültem, amikor láttam, hogy a gyerekek tényleg szívesen járnak iskolába itt – élvezik, elfogadva érzik magukat, és hazajönnek, és mesélnek az új barátaikról, akikkel megismerkedtek.

Ha látom, hogy ők beilleszkedtek, nekem is sokkal könnyebb beilleszkedni – ha ők boldogok, én is boldog vagyok.

Beszélek ukránul és magyarul is, és mivel magam is sokat kaptam a Vöröskereszt munkájából, szerettem volna visszaadni valamit.

Leginkább kapcsolattartóként segítek a Vöröskereszt és az ukrán közösség között – információkat osztok meg a programokkal és eseményekkel kapcsolatban, valamint visszajelzéseket adok a Vöröskeresztnek arról, hogy az embereknek milyen igényeik és preferenciáik vannak a tevékenységekkel kapcsolatban.”

Geckó Szilvia, aki a térségben zajló tevékenységeket koordinálja, jól ismeri mind a lakóhelyüket elhagyni kényszerülők nehézségeit, mind a helyi élet sajátosságait. „Eredetileg Ukrajnából származom, de az elmúlt tíz évben Magyarországon élek” – magyarázza. – „Az elmúlt három évben dolgozom a Magyar Vöröskeresztnél, mióta a konfliktus eszkalálódott.”

TIPP

A közlekedési és utazási lehetőségek megértése alapvető volt ahhoz, hogy meghatározzátok, mikor és hol tarthatók a foglalkozások, és hányan tudnak részt venni rajtuk. Kérjük, vegyétek ezt figyelembe, és fontoljátok meg, hogy van-e lehetőség utazási támogatás biztosítására.

Egyedülálló szemléletmódját – korábbi pedagógusi munkája és migrációs tapasztalatai révén – mély empátia jellemzi azokkal a családokkal szemben, akiket ma támogat. „A SEM projekt keretében a magyar nyelvórák mellett délutáni felzárkóztató foglalkozásokat is szervezünk” – mondja. „Ezek kiegészítő alkalmak, amelyek célja, hogy segítsenek a diákoknak alkalmazkodni a magyar oktatási rendszerhez – ami elég sokban különbözik az ukrántól.”

A különbségek feltűnőek lehetnek, még az alapvető tárgyakban is. „Én magam is tanár voltam Ukrajnában, így látom, hogy bizonyos területeken a különbségek elég nagyok” – jegyzi meg Szilvia. „A tanáraink segítenek elmagyarázni ezeket a különbségeket a gyerekeknek, pótolják az esetleges hiányosságokat, és támogatják őket a házi feladatokban is – nem helyettük végzik el, hanem segítenek megérteni a feladatokat, hogy jobban boldoguljanak.”

Rugalmas megvalósítás

Mivel a családok falvakban és kisvárosokban szétszórta élnek, a rugalmasság elengedhetetlen volt. Egyik városban például a Vöröskereszt egy kávézóban bérel helyszínt, hogy ott tartsa a csoportos foglalkozásokat. „A tanár az elején

tart egy bemutatót, majd feladatokat ad, és egyenként segít minden gyereknek” – magyarázza Szilvia.

„Ahol túl nagyok a távolságok, ott a megközelítés alkalmazkodik” – mondja. „Más helyeken nem olyan egyszerű összehozni a diákokat, ezért a tanárt közvetlenül a családokhoz küldjük, hogy egyénileg dolgozzon velük – ez egy másfajta módszer, attól függően, mi működik a gyakorlatban.”

Az, hogy mindenki kapcsolatban maradjon, Szilvia üzenetküldő csoportokat hozott létre a tanároknak, szülőknek és diákoknak. „A Telegram a nehezebb, vészhelyzeti időszakban volt népszerű” – meséli –, „de most inkább a Viber és a Facebook Messenger használata terjedt el.”

Ezek a hálózatok lehetővé teszik a családok számára, hogy megosszák a híreket, egyeztessék az időbeosztásokat, és kölcsönösen támogassák egymást, csökkentve az elszigeteltséget és erősítve a közösségi kapcsolatokat.

Az oktatási támogatások során további, váratlan szükségletek is felszínre kerültek. „Néhány szülő nehezen boldogult az olvasással és írással” – magyarázza dr. Baracskai Józsefné. „Ezért igyekeztünk őket is támogatni; nemcsak a gyerekek egészítik ki az oktatásukat, hanem néhány szülő is.”

Ezek a beszélgetések más problémákat is feltártak, például azt, hogy a gyerekeket nem megfelelő iskolákba vagy túl távoli óvodákba irányították, amiben a Vöröskereszt segítséget tudott nyújtani. „A szülővel való ilyen jellegű kapcsolat hasznos módja volt annak, hogy más problémákról is értesüljünk, amelyekkel szembesültek” – teszi hozzá. – „Ezekről a dolgokról talán nem is tudtunk volna, ha nem lépünk kapcsolatba így a szülővel.”

Oktatás és barátság

Diana, aki eredetileg az ukrainai Cserkasziból származik, három fiával érkezett Magyarországra 2022-ben, amikor az ukrainai fegyveres konfliktus eszkalálódott. „A legkisebb fiam... a legidősebb harmadik osztályos” – magyarázza. – „Elég jól boldogulnak az iskolában. A legkisebb még nem tanul magyarul, de a két nagyobb már egész jól halad.”

Mivel Diane és családja nem tud részt venni a csoportos órákon, a Vöröskereszt tanára hetente egyszer házhoz megy hozzájuk, és az órán csak magyarul beszél a fiúkkal. „Az óra után beszélek a tanárral, és ő elmondja a fiúknak, mi lenne hasznos, és mit szeretnének legközelebb csinálni” – mondja Diana. „A két legnagyobb most már a magyarországi általános iskolába jár, sikerült barátokat szerezniük magyar gyerekek között, és éppen most is velük játszanak.”

Oksana szintén két lányával és három fiával érkezett Magyarországra, amikor 2022-ben eszkalálódott az ukrán fegyveres konfliktus. A gyerekei sokat fejlődtek az oktatási foglalkozásoknak köszönhetően. Ahogy ő mondja: „Ez nagyon sokat segített a tanulmányaikban, és az iskolában barátokat szereztek, valamint jobban be tudtak kapcsolódni a falusi életbe. Ennek köszönhetően még több emberrel ismerkedtek meg, és újabb barátokat találtak.” „Nagyon örülök, hogy a gyerekek tényleg szívesen járnak iskolába – élvezik, elfogadva érzik magukat, és hazatérve mesélnek az új barátaikról. Amikor látom, hogy beilleszkedtek, nekem is sokkal könnyebb beilleszkedni. Ha ők boldogok, én is boldog vagyok.”

Szilvia számára a tanulmányi eredmények csak a történet egy részét jelentik – az oktatási támogatási tevékenységek kulcsszerepet játszanak az integrációban azáltal, hogy segítenek a gyerekeknek barátokat szerezni és társadalmi hálót építeni. „Az egyik legjobb sikerjelző, hogy a diákoknak már mind van magyar barátjuk” – mondja büszkén Szilvia. – „Lehet, hogy félig magyarul, félig ukránul beszélnek, de mégis megértik egymást, és jól kijönnek egymással.”

Ezek a barátságok gyakran a családokra is kiterjednek, informális kapcsolatokat teremtve a magyar és ukrán közösségek között. Dr. Baracska Józsefné a saját vármegyei szervezetében is tapasztalta ennek a hatását. „Az integráció

hangsúlyozása arra ösztönzött minket, hogy olyan programokat szervezzünk, ahol ukránok és magyarok egyaránt részt vehetnek” – magyarázza. „Valami közös, szórakoztató tevékenységet csinálhatnak együtt, és láthatjuk, hogy ez segített abban, hogy az emberek barátságokat alakítsanak ki a közösségen belül.”

Kihívások

Bár a program virágzott, nem volt kihívásoktól mentes. Az egyik legállandóbb akadály a közlekedés és az órák időzítésének, helyszínének megszervezése, hogy az emberek számára kényelmes legyen a részvétel.

„Nem mindig könnyű egyik helyről a másikra eljutni az órákra” – magyarázza Bettina. – „Ezért fontos volt kitárolni, hogyan támogassuk az utazást, és biztosítsuk, hogy az időpontok megfelelőek legyenek az embereknek.”

Ez egy olyan probléma, amelyet Oksana is megerősít: „Néha nehéz összehangolni a családi időbeosztást, ezért nehéz volt részt venni az oktatási foglalkozásokon” – mondja.

TIPP

Fontos figyelembe venni, hogy nemcsak az iskolás korú fiataloknak van szükségük oktatási támogatásra, hanem a szülőknek és más felnőtteknek is hasonló segítségre lehet szükségük. Érdemes átgondolni, hogyan lehet ezt kezelni, akár a Vöröskereszt által biztosított támogatással, akár más szolgáltatókhoz való irányítással.

Dr. Baracscai Józsefné szerint az időbeosztás is kihívás volt: „Elég nehéz volt olyan időpontokat találni, amikor az emberek hajlandóak voltak jönni, és eleinte nehéz volt rábeszélni őket, de idővel elterjedt a híre, és egyre többen jöttek” – magyarázza.

„Megfelelő tanárok megtalálása kihívást jelentett, de egyben lehetőséget is adott arra, hogy bevonjuk az otthonukat elhagyni kényszerült emberek képességeit.” „Ha több időnk lett volna a felkészülésre, jó lett volna már előre elkezdeni a támogatást, hogy segítsük őket felkészülni a magyar iskolákba való beilleszkedésre” – teszi hozzá Bettina.

„De ennek ellenére az a plusz oktatási támogatás, amely segítette a diákokat abban, hogy felzárkózzanak magyar társaikhoz, valóban jelentős eredményt hozott.”

Hatás

„A kihívások ellenére a program figyelemre méltó sikereket ért el: 18 hónap alatt több mint 400 ember vett részt benne, és mára olyan szinten megerősödött, hogy szinte minden vármegyei Vöröskereszt-szervezet rendszeres tevékenységként kínálhatja országosan.”

Bettina szerint az oktatási támogatás sok más országban is hasznos lehet. „Mindenképpen ajánlanám ezt a tevékenységet más nemzeti társaságnak is” – mondja. „Elsőre talán nagy vállalásnak tűnhet, de ha kicsiben kezdjük, együttműködünk partnerekkel, és kihasználjuk a meglévő szakértelmet és kapacitásokat, akkor idővel szépen fel lehet építeni – és a hatása szinte azonnal látható.” „Nagyszerű látni, hogy az Ukrajnából érkezett gyerekek jól boldogulnak a magyar iskolákban – beilleszkednek az új életükbe, magyar barátokat szereznek, és jó jegyeket kapnak az új iskolájukban.”

Fotók: Borítókép: Victor Lacken. 2. oldal, Dr. Baracscai Józsefné: Dr. Melinda Kercza. 2. oldal, Bosák Ildikó Bettina: Jóri András

FŐBB EREDMÉNYEK

Az első 18 hónapban több mint 420-an vettek részt a foglalkozásokon, és minden területen pozitív tapasztalatokról számoltak be – a program segítette a diákokat abban, hogy beilleszkedjenek a magyar iskolákba, a tanulásban felzárkózzanak társaikhoz, valamint új barátokat szerezzenek és szélesebb társas kapcsolatokat alakítsanak ki.

Az oktatási foglalkozásoknak a nyelvórákkal, gyerekbarát programokkal, szabadidős tevékenységekkel és kulturális eseményekkel való összehangolása segítette a barátságok kialakulását, az elfogadás megerősödését, és hozzájárult ahhoz, hogy a frissen érkezők közösségi kapcsolatokat építhessenek ki.

A gyerekek oktatáshoz való hozzáféréseinek támogatása egy hasznos és pozitív gyakorlati lépés volt, amely gyorsan bizalmi kapcsolatot alakított ki az Ukrajnából érkezett családok és a Vöröskereszt között. A kialakult mélyebb kapcsolatok abban is segítettek, hogy felszínre kerüljenek további problémák és igények, amelyekben a Vöröskereszt támogatást tudott nyújtani.

Az oktatási foglalkozások olyan sikeressé váltak, hogy mára az ország szinte minden vármegyei Magyar Vöröskereszt szervezetében megtalálhatók.

Kapcsolatok és linkek

Ha többet szeretne megtudni a Magyar Vöröskereszt oktatási támogatási és integrációs munkájáról, vegye fel a kapcsolatot Bosák Ildikó Bettinával a bettina.bosak@voroskereszt.hu e-mail címen, vagy látogasson el a [Magyar Vöröskereszt](http://MagyarVoroskereszt) weboldalára.

Kapcsolatfelvétel az IFRC európai és közép-ázsiai régiójáért felelős Migrációs, Védelmi és Felelősségvállalási vezetőjével, Raquel Fernandez Gibajával a raquel.gibaja@ifrc.org e-mail címen, vagy további információért látogasson el az alábbi IFRC weboldalakra:

Magyar Vöröskereszt

IFRC Kapcsolatok

Az IFRC Integrációs és Befogadási Keretrendszer egy gyakorlati eszköz, amely segíti a Nemzeti Társaságokat a migrált személyek integrációjának és befogadásának támogatására irányuló tevékenységek tervezésében, lebonyolításában és nyomon követésében.

Humanitárius alapelvekre épülve a keretrendszer az akadályok lebontására és a sebezhetőségek kezelésére összpontosít, a Vöröskereszt és Vörösféldhold nemzetközi hálózatának tapasztalatára és szakértelmére támaszkodva a méltóságot, biztonságot és társadalmi összetartozást erősítő tevékenységek támogatására.

Ez az esettanulmány egy tízből álló sorozat része, amely a keretrendszer négy pillérének fő elemeit mutatja be példákkal az IFRC európai régiójának Nemzeti Társaságaitól.

Társadalmi-kulturális integráció és befogadás

Tájékoztató és információ – *Litvánia*

Nyelvismeret – *Bulgária*

Társadalmi kapcsolatok – *Dánia*

Társadalmi és gazdasági integráció, befogadás

Foglalkoztatás – *Lettország*

Lakhatás – *Észak-Macedónia*

Oktatás – *Magyarország*

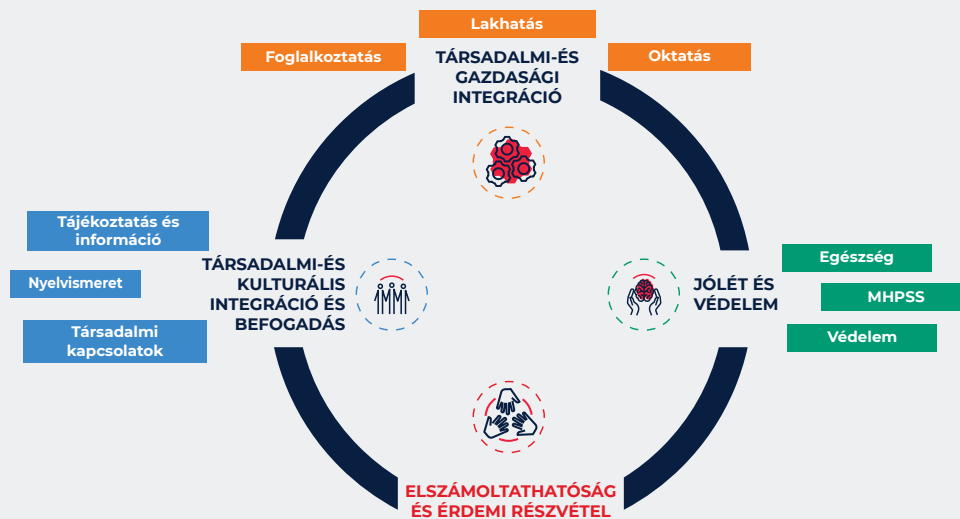
Jólét és védelem

Egészség – *Montenegró*

MHPSS (mentális egészség és pszichoszociális támogatás) – *Románia*

Védelem – *Spanyolország*

Érdemi részvétel – *Norvégia*

Az esettanulmányok teljes gyűjteménye elérhető itt: [Migration learning resources | IFRC](#)

